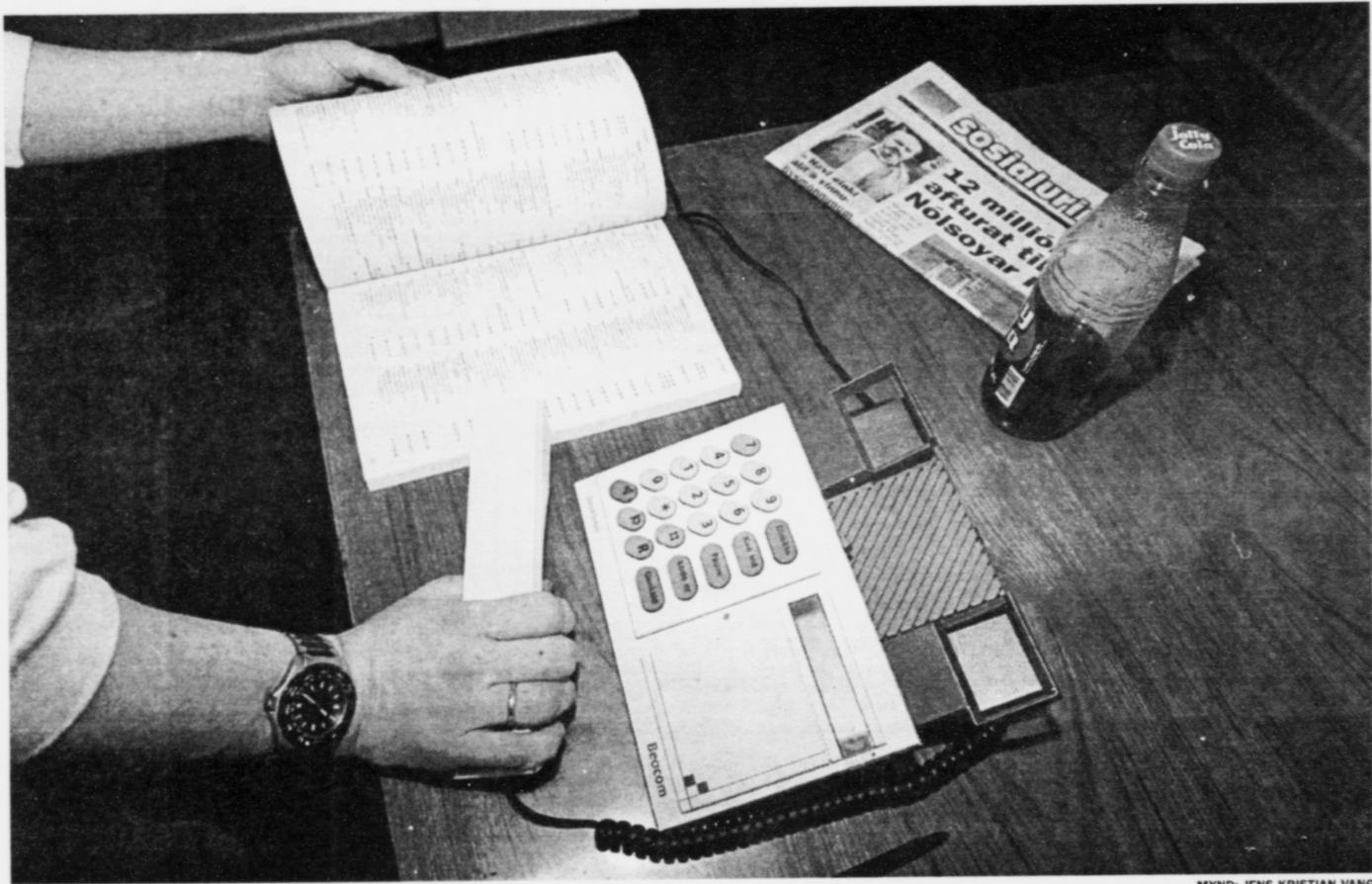

Um eina telefonbók

MYND: JENS KRISTIAN VANG

EYÐUN KLAKKSTEIN

Telefonbókin má saman við orðabókum og bankabókum teljast millum mest hentu bókurnar í gerandisdegnum, og tað er ikki sørt, at vit sum dagliga skriva í føroysku bløðunum nýta telefonbókina fyri okkara part, og kanska væl tað.

Men umframt okkara egnu føroysku telefonbók og gulu síðurnar, sum eisini kunnu vera hentar, finst eisini ein telefonbók fyri útisetar, og ikki heilt av leið verður hon nevnd *Útisetabókin*.

Næsta telefonbókin av hesum slagi kom út um árs-skiftið, og tað er imponerandi at lesa, at talið av fólki, sum hava skrásett seg í bókin er tvífaldað, so um 3000 føroyingar nú eru at finna í bókin, flestu teirra eru í Danmark, men úr Grønlandi í norði til New Zealand í suðri finnast føroyingar, og nógvir av teimum hava skrásett seg í *Útisetabókin*.

Men hví fær hendan bókin so stóra undirtøku, hvat er tað sum ger, at føroyingar í Danmark og øðrum fjarðskotnum londum vilja

kunngerá fyri ætt og vinum, og øðrum við, hvat telefonnummar tey hava.

Tað er einki annað at gera enn at spyrja onkran teirra, og tá útisetabókin verður latin upp á skrivaraborðin-um hósðagin, detti eg niður á síðu 12 og navnið ovast í vinstra hornið er Niels Uni Dam, lesandi.

Og so er bara at trýsta 032 88 68 35.

Har hendir einki, tað ringir einar 6-7 ferðir, men eingin tekur telefonina, maðurin hevur helst annað at gera...

Ikki fleiri fólk hava ringt

Eg blaði altur til Hansen, har mátti ein miðal hampa føroyingur verið at funnið. Hyggi niður eftir síðuni, og har fellur Katrin Næss í eyguni. Hon er nakað so fremmant sum rytmikpædagoglesandi, hvat tað so enn er. Eg trýsti 033 93 11 93.

– Tað er Katrin. Góðandag, hetta er *Sosialurin*, eg sitti við útisetabókini frammanfyri mær, og datt niður á títt navn, hví ert tú við í bókin?

– Eg haldi at *Útisetabókin* er ein fin bók, og sjálvt um øll tey, sum ringja til mín,

kenna mítt telefonnummar, so vil eg fegin vera við í bókin.

Tú kallar teg nakað so langt sum rytmikpædagoglesandi, hvat er tað?

– At vera rytmikpædagogur er at undirvísa børn-um í musikki gjøgnum rørlur. Eg gangi á einum lítlum privatum skúla.

Gleðir tú teg til tú verður liðug, so tú kanst sleppa av við ein part av titlinum?

– Ja, tað verður ikki so leingi. So kann eg kalla meg rytmikpædagog og sleppa undan lesandi.

Hví fært tú tær hesa øðrvisi útbúgvingina?

– Eg havi altíð havt áhuga fyri tónleiki, og eg haldi tað er stuttligt at arbeiða við børnum. Og so er tað lætt at fáa arbeiðið eftir lokna útbúgving. Tað er populært her í Danmark at senda børn til rytmikpædagogiska undirvísing.

Hvur tú javnan samband til Føroya?

– Ja, eg havi familju í Føroyum, men sjálvi eri eg fødd og uppvaksin í Danmark.

Tú tosar perfekt føroyskt?

– Eg havi verið heppin, bæði mamma og babba eru

føroysk, og eg havi altíð tosað føroyskt heima.

Hvur tú lagt merki til, at fleiri fólk eru farin at ringja til tín, eftir at tú komst við í *Útisetabókina*?

– Nei, tað havi eg ikki, men kanska finnur tú onkran annan, sum kann siga tað...

Ja, kanska...

Hvadáni úr Føroyum, hevði verið gott

Undir Thomsen er skjótt at finna næsta offrið, ein datamatikaralesandi í Esbjerg við fornøvninum Hans Jacob.

075133002.

– Hans Jacob.

Hvat heldur tú um *Útisetabókina*?

– Tað er ein frálík bók, eg kom niður sunnudagin, so eg havi ikki rættiliga havt stundir at nærlesna hana, men eg fegnist um at eiga hana.

Hví?

– Tað er millum annað tí, at tú sleppur frá at ringja heim til Føroyar og spyrja Gud og hvønn mann hvørjaferð tú skalt finna telefonnummarið hjá onkrum føroyingi í Danmark. Tað sigur seg sjálvt, at tað er nóg

lættari bara at fara í *Útisetabókina*.

Brúkar tú hana nóg?

– Nú havi eg ikki brúkt hesa nýggju so nóg, tí hon er júst komin, men eg átti eisini ta fyrstu útgávuna, og hana brúkti eg. Eitt sum eg haldi vera keðiligt við bókin er, at tað verður ikki upplýst hvadáni úr Føroyum hesi ymisku fólkin eru, tað hevði verið gott at havt afturat.

Tú hevur skrásett telefonnummarið hjá tær og tína e-mail adressu. Hava allir datamatikaralesandi eina e-mail adressu?

– Tað veit eg ikki, helst. Vit finga tilbóðið frá skúlanum um at fáa ein e-mail adressu ókeypis, og eg tók sjálvandi av.

Tað vil sig at tað er ikki heima, at tú hevur internetið?

– Nei, tað havi eg ikki ráð til, eg lesi jú...

Vart tú eisini skrásettur í fyrstu *Útisetabókini*?

– Nei, tað var eg ikki. Tá eg fekk at vita um hana, var tað ov seint at koma við.

Hvur tú so lagt merki til at fleiri fólk eru farin at ringja til tín síðani hendan nýggja bókin kom út?

– Nei, tað havi eg ikki. Tú ert tann fyrsti, sum ikki plagar at ringja til mín...

Hvussu leingi er tað at lesa til datamatikarara?

– Tað tekur tvey og eitt hálvt ár, og eg byrjaði í august.

Hvussu trívist tú niðri?

– Eg trívist væl. Eg havi nóg at gera, so tað gongur bara fint.

Kendasti útisetin ikki við

Soleiðis endaði tann slóðbrótandi leitanin eftir onkrum viðmerkingum um eina telefonbók, sum í grundini er nóg meiri enn bert ein telefonbók.

Men vit komu ikki á mál, tí vit ætlaðu eisini at práta við kendasta útisetan, Esmar Esturoy, men hansara telefonnummar var ikki at finna í bókin.

Hóast vit royndu aðrar vegir fyri at finna fram til hansara, og eisini funnu eitt telefonnummar, finga vit tað ikki at svara.

Hann var helst til onkran sosialpædagogiskan fyrilestur...